

כדורגל

הגיבור של

רחוב 60

נוער, אני מרגיש שהחבר'ה פה אוהבים אותי. מהיגם שאני לא אדם מבחין. הם יודעים שאני אחד משלהם." היסטוריה בכדורגל. החבר'ה של ג'ימי מתחלקים לשתי קבוצות. האחת היא חבריו לשכונה, והשנייה היא אותם שחקני הפועל תל-אביב, היוצאים איתו לבלות ב"צוותא". רחמים עטייה, מגלה ג'ימי, הוא החבר הכי טוב שלי בקבוצה. אנחנו יוצאים קצת למועדוני-לילה וקצת לסרטים. יש בנות יהודיות שאני יוצא איתן. אבל יש כאלה שלא-כל-כך אוהבות ערבים. מה אפי שר לעשות?"

ריפעתא טורק הוא בן למישפחה מרובת-ילדים, המונה עשר נפשות. אביו, שהיה דייג במיקצועו, הפסיק לעבוד עקב מחלה. "אבל למרות שאני חולה, אנחנו חיים בכבוד", הוא אומר. "כמעט כל האחים שלי עובדים, כך שאין לנו בעיות של פרנסה." ככדורגלן המופיע בניבחרת, עשה ג'ימי היסטוריה בכדורגל הישראלי. הוא היה לי שחקן הראשון מבני-המיעוטים שלבש את המדים של הניבחרת בהופעות בין-ארציות. עם אורי מלמיליאן, "אני מת' לשחק והוא מסביר מדוע: "כי כשאני רק מת' חיל לרוץ, אורי יודע איפה להכניס לי את הכדור."

עד לפני שנים אחדות שימש רחוב 60 — הנמצא ברובע הערבי ביפו — כאחד מ"סימליה"היכר של המקום. בעבר, התפרסם רחוב 60 כמרכז ארצי של זונות וגרוקם-נים.

כיום יש לרובע הערבי כדורגלן. ריפעתא ("ג'ימי") טורק, שהפך תוך זמן קצר מקור-גאווה של הרובע, כדורגלן שגדל וצמח מתוך הריסותיו של רחוב 60 הידוע לשימ'צה.

בשבת האחרונה היה ריפעתא טורק, לי-גיבורה של קבוצתו, הפועל תל-אביב, לאחר שכבש שני שערים לזכותה.

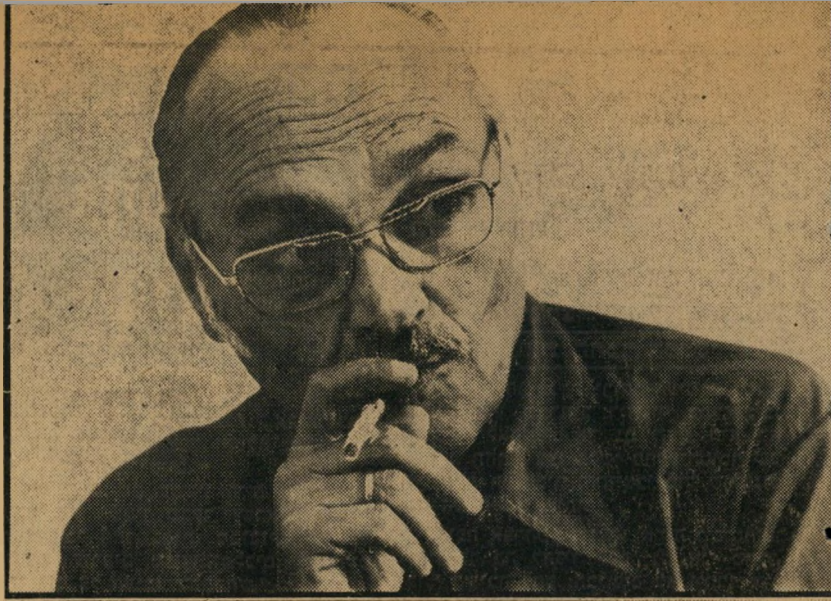
לדפוק על השולחן. מאחרי סיפור ההצלחה של הכדורגלן מבני-המיעוטים, מסתתר סיפור נוסף, מעניין לא פחות מעצם הדירתו של הכדורגלן לעבר צמרת הכדור-רגלים במדינה. בתחילת השבוע קיבל ריפעתא טורק ג'וב מיוחד: מדרין לחבו'רות-נוער ברובע הערבי.

"בהפועל תל-אביב הבטיחו לי", סיפר ג'ימי השבוע, "שיתנו לי עבודה נוחה. ה' סיפור הזה ישן. עוד לפני שנתיים הבטיחה לי ההנהלה עבודה. לפני העונה הנוכחית ראיתי ששום דבר לא זו, אז החלטתי שלא להופיע לאימונים."

"הגעתי למסקנה שבהפועל תל-אביב, אם שחקן לא דופק על השולחן הוא לא מקבל מה שהוא מבקש. מה אני רציתי בסך-הכל? עבודה נוחה, שלא תפריע לי להתאמן ולשחק כדורגל. מה-2000 לירות שאני מק'בל מהפועל תל-אביב, אני לא יכול לחיות. פנעם", מתוודה ג'ימי, "הייתי יוצא לים לדוג, היום, אני יוצא רק לפעמים, בשביל הכיף. בים, זה יום עסל יום בסל'. או שאני מרוויח 1000 לירות, או שאני חוזר לחוף בלי דג אחד. זה הכל לפי המזל. אני לא יכול לבנות את העתיד שלי לפי המזל. חב'רים שלי פותחים עסקים. אני רוצה סך-הכל בעבודה מתאימה. דייג וכדורגל זה לא הולך ביחד. או שאני דייג, או שאני כדורגלן. אני לא יכול לאהוב שני דברים בבית-אחת."

לא דקת דלב. ג'ימי טוען, כי הוא הביא להפועל תל-אביב כ-500 אוהדים נוס'פים ואף יותר, מן הרובע הערבי. "שמע", הוא מספר בהתלהבות, "כל צעיר הרובע באים לראות אותי משחק בשבת בהפועל תל-אביב. באים לראות אותי גם מטייבה, ומעוד כפרים ערביים. באים אלי נציגים מכפרים שונים כל הזמן הביתה, ומומנים אותי אליהם, כדי שאראה לילדי הכפרים איך מטפלים בכדור."

כמדריך חבורות-רחוב, יתרכזו פעולותיו של ריפעתא טורק בענפי הספורט. "אני מנסה להכניס את הכדורגל למקום הזה", הוא אומר. "כבר הצלחתי לשלוח שני ילדים ערביים להפועל תל-אביב. כמדריך-

רופא-מהפנט דיסטינגר
לדת עם חיוך מאושר

את בעלה-לשעבר של בתו כפי שדרשה הבת.

אך אברג'יל נעלם, כאילו בלעה אותו האדמה. ואז נולד במוחו של מישוה ה' רעיון המזהיר, להחזיק את דליה בוחבוט במעצר, כבת-ערובה. עד שתגלה מרצונה היכן נמצא החבר שלה. השוטרים התייצבו לפני שופט-השלום אריה אבן-ארי, וטע'נו כי מצאו ברשותה של דליה את פנסק'י-הטלפון שלה ובהם כתובותיהם של לקר-חותיה, אך החקירה אינה מתקדמת בגלל היעלמו של אברג'יל עצמו. השופט השתכ'נע, נעתר לבקשתם והאריך את מעצרה של דליה בעשרה ימים.

רפואה

היפנוזה זה עסק רציני

רופא שענה מארגנטינה

נושא את שם ההיפנואנליזה

ברמה — וטוען שזה

לא תיאטרון

"בעצב תלדי בנים" — כך קילל האלוי הים את חוה אסכ'לתי, ומני אז ועד עצם היום הזה מקללות בנוחיה של חוה את אמן-הירות, בכל פעם שהן מגיעות לחדר-הלידה.

אך בימים אלה מתפשטת והולכת בארץ שיטה חדשה, המערימה על הקללה. נשים כורעות ללדת בעזרתה. כשתיוך של אושר, הנאה והקלה על פניהן.

קשה להאמין? ראייה לכן מהוות שתי בנותיו של ד"ר ברל ליסטינגר, רופא כללי בקופת-חולים ברמלה, שעלה ארצה לפני כארבע שנים. מארגנטינה.

ד"ר ליסטינגר, גבר נעים-הליכות ונאה, עזר לבנותיו ללדת בשיטת ההיפנוזה. הוא שהה בחודי-הלידה של בית-החולים קפלן ברחובות בעת שכל אחת מבנותיו ילדה, ואגב שיחה היפנט אותן. הלידות נמשכו דקות ספורות, הבנות לא חשו כל כאב, להיפך — כשילדו, התפשט חיוך של הקלה והנאה על פניהן. מייד עם צאת התינוק לאוויר העולם פנה השפעת ההיפ'נוזה, והן חזרו לעשתונותיהן.

הרופאים נתנו שנה. ד"ר ליסטינג'ר גרט עובד היום כרופא כללי, אך בארץ-מוצאו, ארגנטינה, השתייך על קבוצת רופ'אים שעסקו במדע הרפואי הקרוי היפנו'ר-אנליזה.

מספר ד"ר ליסטינגר: "לפני אלפים בשנים ריפאו בעזרת היפנוזה. זאת לא המצאה חדשה. פרויד ויונג ריפאו — או יותר נכון, ניסו לרפא — בעזרת ההיפ'נוזה. אבל אני חושב שלא ידעו איך להשי'תמש בזה. בארגנטינה קיים אירגון היפ'נולוגי, שבראשו עומד רופא דגול בשם ד"ר אוראדרו פאול. אני-רצמי עסקתי ב'פסיכיאטריה 15 שנים לפני שהגעתי אל היפנואנליזה דרך עצמי ובשרי. סבלתי מ'מחלה שמביאה כמעט תמיד למוות בטוח, מחלה אורגנית בשם, אפמפינו, הנובעת מעצבים רופפים. זוהי מחלת-עור קשה שבמהלכה העור מתקלקל, והסבל ממנה הוא נורא.

טופלתי במיטב בתי-החולים, והפרופסור רים הקצינו לי שנה או שנתיים לחיות. אז, כשלא היה לי עור מה להפסיד, בא

טורק והמאמן שווייצר
לשחק עם מלמיליאן

ריפעתא טורק כמדריך חבורת-רחוב ביפו
ללמד את הילדים לטפל בכדור